

Bij mij thuis groeit een kerstboom vol verhalen

Ze zijn er weer, de donkere dagen voor Kerst. De vele lichtjes en warme gezelligheid voelen heel vertrouwd. Misschien komt het doordat ik in de winter geboren ben, met dit jaar een mijlpaal. Reden voor een feestje. Mijn petekind, een oude katholieke benaming, komt ook. Wat was ik beretrots toen ik als puber haar mocht vasthouden bij de doop in die enorme kerk.

Vroeger bij ons thuis hadden we met Kerst een heerlijk geurende kerstboom met grote gekleurde lampjes. Er klonken liedjes over de herdertjes bij nacht. Met zijn allen gingen we naar de nachtmis en bij thuiskomst was er braadworst zoals alleen mijn vader die kon maken. Later werd ik me bewuster van het kindje Jezus, van geboorte en vernieuwend leven. Nog weer later van de zonnewende, waardoor de dagen langzaam weer langer werden.

Als kleuter logeerde ik in de kerstvakantie bij een Duitse tante en kreeg een kartonnen adventskalender. Elke dag mocht ik tot aan Kerst een deurtje openmaken, met daarachter een sfeerplaatje of een chocolaatje. Die traditie komt nu op een bijzondere manier terug. Ook mijn petekind woont over de grens en op mijn jubileumfeestje krijg ik van haar een zelfgemaakte adventskalender van hout, prachtig vormgegeven als een boom. Erin hangen envelopjes op datum, vol mini-verhalen uit onze meer dan vijftigjarige geschiedenis als petekind en peettante. Elke dag brengt de boom me een warm hart én triggert mijn creativiteit. Na het lezen van een anekdote hang ik er een bijpassende kerstversiering van mezelf bij.

Zo groeit er bij mij thuis een kerstboom die net zo persoonlijk wordt als ons verhaal. Is alles gelezen dan gaan de piepkleine lichtjes aan en geloof me dat wordt wonderschoon. Die boom gaat stralen alsof hij weet dat hij niet uit een bos komt, maar ontstaan is uit liefde.